

8. prosince: Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

VSTUPNÍ ANTIFONA Iz 61,10

Radostí já sám v Hospodinu, má duše plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl v roucho spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako nevěstu ozdobenou šperky.

Uvedení do bohoslužby

Dnešní svátek nám připomíná, že v Panně Marii učinil Bůh počátek vykoupení lidstva. Dnes ji tedy chceme pozdravit jako červánek, jitřní hvězdu novozákonního lidstva. Mariina životní cesta je cestou věrného následování Boží vůle. Naše životní cesta je cesta vzpour, pádů a vzdorů. Prosme Boha Otce, který Pannu Marii uchránil od hříchů, aby nám naše hříchy odpustil.

Nebo:

Církev vidí v Panně Marii ženu předpověděnou v ráji. Bůh ji vyvolil za matku Vykupitele lidstva, a proto ji už od okamžiku jejího početí uchránil od poskvrny prvotního hříchu. Toto učení o neposkvrněném početí Panny Marie závazně vymezil Pius IX. a prohlásil je za článek víry 8. prosince 1854. Liturgická oslava Početí Panny Marie se konala nejprve na Východě, v 9. století přešla z Konstantinopole do jižní Itálie a na Sicílii. Koncem 11. století zavedl tento svátek ve své diecézi sv. Anselm z Canterbury a v té době se objevují náznaky této úcty i u nás v tak zvaném Opatovickém homiliáři. Z Anglie se svátek šířil i jinam. U nás se slaví už kolem roku 1200. V roce 1476 Sixtus IV. rozšířil jeho slavení pro celou Církev.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, tys uchránil Pannu Marii od dědičné viny, aby byla důstojným příbytkem tvého Syna, a pro jeho budoucí zásluhy jsi ji už od počátku zahrnul svou milostí; na její přímlovu pomáhej i nám, ať čisti dojdeme k tobě. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení

První čtení nám dnes obrazně popisuje, jak si člověk dokáže život pokazit. Co krásného však chce z člověka udělat Bůh, to je vidět na Panně Marii. Můžeme porovnávat.

Nebo:

První čtení nám dnes líčí, jak člověk zmařil Boží plán. Chtěl se obejít bez mapy, kterou mu nakreslil Bůh. Chtěl provést jiný plán: ten, který je nazýván jako prvotní hřích vepsaný do každého člověka. Boží obraz v člověku stává se ponurým, dřívější harmonie je porušena; muž se Bohu odcizí v práci, která může být i příčinou vykořisťování; je vypuzen ze zahrady, kde rozmlouval se svým

Bohem, jehož teď pociťuje jako vzdáleného. Ale matka Mesiáše se stane počátkem řady věřících, kteří budou zlu vzdorovat a úplně přilnou k Božímu plánu. Panna Maria tím, že zrodila Krista, přináší na zem nezničitelné sítě dobra, spravedlnosti a naděje: toto semínko se zakoření a promění celé lidstvo.

1. ČTENÍ Gn 3,9-15.20 *Nepřátelství ustanovují mezi potomstvem tvým a potomstvem ženy.*

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Když pojezl Adam ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: „Kde jsi?“

On odpověděl: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“

Bůh řekl: „Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!“

Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“

Hospodin Bůh se zeptal ženy: „Cos to udělala?“ Žena odpověděla: „Had mě svedl, a tak jsem jedla.“

Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože jsi to udělal, bud zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovují mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“

Člověk dal své ženě jméno Eva, neboť se stala matkou všech živých.

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 98,1.2-3ab.3c-4 Odp.: 1a

Odp.: Zpívejte Hospodinu píseň novou,- neboť učinil podivuhodné věci.

Zpívejte Hospodinu píseň novou, - neboť učinil podivuhodné věci. - Vítězství je dílem jeho pravice, - jeho svatého ramene.

Odp.

Hospodin uvedl ve známost svou spásu, - před zraky pohanů zjevil svou spravedlnost. - Rozpomenu se na svou dobrotu a věrnost - Izraelovu domu.

Odp.

Všechny končiny země uzřely - spásu našeho Boha. - Jásejte Hospodinu, všechny země, - radujte se, plesejte a hrajte!

Odp.

Uvedení do 2. čtení

Jako oslavná píseň zní dnes slova svatého apoštola Pavla o Božím povolání lidstva ke svatosti. Prvně a nejlíp se to vše naplnilo na Panně Marii.

Nebo:

List Efesanům, text určený jako oběžník pro maloasijské církevní obce, zahajuje řeč o velebném požehnání. V tomto listu svatý apoštol Pavel mluví o plánu toho, který koná všechno účinně podle rozhodnutí své vůle. Tento plán je postaven na cíli, jehož se má dosáhnout: „Předurčil nás, abychom byli přijati za jeho děti.“ Tento spasitelný plán uskutečňuje především Boží Syn, Ježíš Kristus. Jeho spolupracovníky jsou všichni, kdo se zcela oddají provádění tohoto plánu. Jsou to apoštolové, věřící, Církev, a především vynikajícím způsobem Panna Maria, která byla u kořene prvního rozhodného zpřítomnění tajemství spásy uskutečněné Kristem.

2. ČTENÍ Ef 1,3-6.11-12 *Bůh si nás vyvolil v Kristu ještě před stvořením světa.*

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. To proto, aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném Synu.

A skrze něho jsme se stali Božím majetkem, jak jsme k tomu byli předem určeni úradkem toho, který všechno působí podle rozhodnutí své vůle. Tak máme sloužit k tomu, aby se šířila chvála o jeho božské velebnosti, my, kteří jsme už dříve kladli své naděje do Mesiáše.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Srov. Lk 1,28.42b

Aleluja. Zdravas Maria, milostiplná, Pán s tebou, -
požehnaná tys mezi ženami. Aleluja.

Uvedení do 3. čtení

V evangeliu uslyšíme, jak Panna Maria odpovídala na Boží vůli: odpovědí víry a ochotou poslechnout. Proto se Panna Maria stala matkou všech věřících.

Nebo:

Vyprávění o zvěstování je podstatným souhrnem života Panny Marie a jejího určení od prvního do posledního okamžiku zde na zemi. Svobodné a odpovědné přijetí: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“ je

slavnostním životním Mariiným ideálem, jenž by se měl proměnit v životní ideál všech, kdo se hlásí k Božímu plánu. Tradiční překlad „milostiplná“ zjednodušuje náplň řeckého originálu, který by mohl znít: „Raduj se, Maria, Bůh tě zahrnul milostí!“ Na začátku je Boží zásah. U kořenů života zcela neposkvrněného a zasvěceného Božímu království je iniciativa Boží lásky. Panna Maria, zahrnutá milostí, je plně otevřená pro Boží plán, který je zvěstován. Stvořená bytost se přijetím spásy stává Boží spolupracovnicí v jejím rozlévání na celé lidstvo.

EVANGELIUM Lk 1,26-38 *Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!*

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria.

Anděl k ní vešel a řekl: „Bud' zdráva, milostiplná! Pán s tebou!“

Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat.

Anděl jí řekl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce.“

Maria řekla andělovi: „Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám.“

Anděl jí odpověděl: „Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného.“

Maria řekla: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova.“ A anděl od ní odešel.

Slyšeli jsme slovo Boží.

PROMLUVA

Anděl nazývá Pannu Marii milostí plnou. Z domýšlení tohoto prohlášení vzešel podnět k vyjádření dnešního svátku. Pojem „plnost“ znamená úplnost od samého začátku, od početí. Představme si tento biblický výraz jako časový pojem. Maria byla Bohem vyvolena od samého početí až do smrti. Byla vykoupena dřív, než její Syn vykoupil lidstvo na kříži; dřív, než ona sama se o to mohla svým životem přičinit. Pro ujasnění si to srovnajme s jiným omilostněním, jinou podobou spásy. Myslím na spásu zločince ukřižovaného spolu s Pánem Ježíšem. Víme o tom člověku jen to, že byl popraven, a že sám

doznal, že si popravu zaslouží. Víme, že tento zločinec byl první svatořečený v Novém zákoně: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji,“ řekl mu Ježíš.

Osudy těchto dvou, Panny Marie a neznámého zločince, zviditelňují nejkrajnější meze milosrdné Boží ruky: spásy v posledních chvíli života a spásy v prvním okamžiku života. Když se podíváme do kalendáře na jméno dnešního svátku, nenajdete tam už „Neposkvrněné početí Panny Marie“, které připouští různé výklady, ale „Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu.“ I pro nás je někde, v některé chvíli našeho života, hodina pravdy, nabídka nového způsobu života, obrácení, kdy budeme schopni s Pannou Marií říkat i v našich situacích: „Ať se mi stane podle tvého slova.“ Chvalme dnes Boha za to, že omilostnil Pannu Marii od samého početí. Chvalme Boha za to, že stále a s vytrvalou trpělivostí nabízí omilostnění, vykoupení a záchranu celému našemu světu.

CO JE TO NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE?

Dnešní svátek se v Církvi slaví od pradávných časů. Ve východní církvi máme o něm doklady už z devátého století. V západní církvi papež Pius IX. vyhlásil neposkvrněné početí Panny Marie dokonce za článek víry. A přece jsou kolem toho pojmu nestálé zmatky. Lidé si ten výraz vykládají různým způsobem. Často to lidé chápou jako Mariino panenské početí syna Ježíše, že Maria jej počala z Ducha svatého. Tak to není. Toto tajemství víry má svůj svátek 25. března, kdy slavíme svátek Zvěstování Páně. Následkem toho špatného výkladu, že neposkvrněným početím Panny Marie se míní neposkvrněné panenské početí dítěte, je mínění, že normální manželské zplození dítěte je poskvrněné, tedy početí hříšné. A to je představa ošklivá a nekřesťanská. Oč se tedy jedná u tohoto adventního svátku? Prostě a srozumitelně to vyjadřuje evangelium dnešního svátku, které jsme si právě četli.

Dnes slavíme svátek počátku Nového zákona, svátek počátku nového vykoupeního lidstva. Slavíme Mariino vyvolení. Radujme se, že Bůh učinil veliké věci na jednom z nás, na naší sestře Marii. Že si ji vybral za matku pro svého Syna. Dnešním svátkem vyznáváme, že pro toto vyvolení Bůh ochránil Pannu Marii od prvních okamžiků jejího života od hříchu, od viny. Že ji od prvního okamžiku cele zahrnul svou láskou. Že chtěl udělat nový počátek lidstva, vykoupeního lidstva.

Dnes si radostně připomínáme, že Maria je člověk, který stojí od začátku v plném Božím světle. Že je velkým člověkem, protože Bůh ji obdařil velikostí. Že je milostiplná, protože Bůh ji miluje. Všechna krása, kterou na ní obdivujeme, to není její, lidská krása, to je krása Boží, Bohem darovaná a způsobená. Panna Maria je člověk jako my, není to bohyně, ale je to člověk Bohem omilostněný, obdarovaný. Na co shlédne Bůh - to je veliké. Co si Bůh zamiluje, to je milostiplné a láskyhodné. Děkujeme Bohu, že shlédl na naši lidskou sestru Marii, že ji tak obdaroval, že jeho milosrdenství trvá a je hodno

chvály od věků do věků. To je radost dnešního svátku: Že Bůh je velký ve své štědré lásce k člověku. Že člověk Maria Boží dar přijala a uchovala ve svém srdci. „Cokoli vám řekne můj syn Ježíš, udělejte to, poslechněte ho.“ Tak nám to říká její hlas od svatby v Káně Galilejské. Takový návod nám dává Panna Maria i dnes. V tom je tedy ovoce mariánské úcty, že pochopíme a plníme její výzvu: „Cokoli vám můj Syn říká, poslechněte ho.“

SKRZE MARIU K JEŽÍŠI

Matka Pána Ježíše, Panna Maria, má dnes svátek a pozvala nás, abychom jej s ní oslavili. Pozvala mnohé, ba všechny lidi, ale mnozí to nějak neuslyšeli, nepochopili a tak nepřišli. My tu jsme, abychom se s ní radovali, abychom jí zazpívali, jako když vinšujeme svým dobrým přátelům. Zpíváme jí krásnou píseň, pro ni zvlášť složenou. A je slyšet z vašeho zpěvu, že do něj vkládáte srdce, že zpíváte Matce Boží rádi a s láskou. Maria je dobrá hostitelka. Ať my jsme také dobří hosté! Dobrá hostitelka nabízí, co má nejlepšího. Panna Maria též: nabízí nám svého Syna Ježíše Krista. Představuje se nám ve svém Slovu, nabízí se nám jako pokrm ve svém Těle - chlebu života. Maminky mají rády, když se jejich děti hostům líbí. Oblíbil sis jejího Syna? Těšil ses na chvíli setkání, až bude Kristus mezi námi?

Pod pojmem „Kristus mezi námi“ si zpravidla představujeme jen jeho přítomnost v eucharistii ve svatostánku, ale 2. vatikánský koncil nám připomněl, že způsobů zpřítomnění Krista mezi námi je více. Když nasloucháme předčítání evangelia, je stejně tak mezi námi, jako po proměňování ve svaté hostii. Je v těchto formách přítomnosti nějaký rozdíl? Pro Něj ne. On je stále týž. Pro nás ano. Ve svém slovu, v evangeliu on mluví a já mám naslouchat. V eucharistii on naslouchá a já mám k němu mluvit.

Umíš dobře naslouchat Božímu slovu? Neposloucháš je jako vyprávění starých událostí, které se sběhly kdysi dávno? Kdyby vyprávění starých událostí bylo jen to, asi by nestálo v dnešním uspěchaném světě za pozornost, co se stalo tak dávno v kteréosi okrajové provincii římské říše, mezi tamějším napolo kočovným lidem. Jenže Kristus mluví v evangeliu dnes, k nám, dnešním lidem. K tobě osobně mluví: Tys marnotratný syn, On je otec, který tě vyhlíží, kdy se vrátíš ze svých toulek. Tys ztracená ovečka a On pastýř, který tě neúnavně hledá a vede do svého království. I sem si tě On dnes přivedl. Tys ten raněný na silnici z Jeruzaléma do Jericha a On se sklání k tvým bolestem jako milosrdný Samaritán. Člověče, tys ten, kterého zve On, Král králů, ke své hostině, o tebe se jedná v evangeliu!

Kristus, kterého přijmeš za chvíli u stolu Páně, není kdosi, kdo žil kdysi dávno. Přijímáš Krista, který žije teď a teď tě má rád. Neskončilo dosud Kristovo Zjevení, neskončila Kristova láska k člověku! Přijímáš jej tak? Nasloucháš mu jako před tebou stojícímu? Mluvíš k němu jako k Bohu v nekonečnu, nebo jako k tomu, který je zde u tebe a s tebou? Panna Maria nás

sem pozvala, abychom s ní oslavili její svátek. Představuje nám a nabízí nám, co má nejdražšího: svého Syna. Plní naši prosbu, jak k ní často voláme v modlitbě Pod ochranu tvou... „a Ježíše, svého milovaného Syna, nám ukaž“. Za chvíli bude její Syn uprostřed nás na oltáři, jako pokrm pro nás při hostině. Naslouchal jsi právě jeho slovu. Teď jej přivítej ve svatém přijímání a raduj se s Marií: Kristus je mezi námi!

UCHRÁNĚNA DĚDIČNÍ VINY

První čtení o slavnosti Neposkvrněného Početí Panny Marie nás dnes přivádí na začátek tragedie člověka, k prvotnímu hříchu. Člověk, který byl stvořen podle Božího plánu k Božímu obrazu, který žil s Bohem v ráji, porušil Boží zákaz a dopustil se tak prvního hříchu. Co to mělo pak za následek? Adam se skryl před Bohem. Najednou jakoby se celý Boží plán s člověkem zborčil. Hřích tak odděluje člověka od svého Stvořitele. Člověk přestává být přístupný hovoru s Bohem. Napříště se řídí už jen svou paličatou hlavou a vrší hřích na hřích. Ale Pán Bůh se svého plánu učinit člověka ke svému obrazu nevzdal. Rozhodl se, že sám přijde mezi svůj lid a všechno to zkažené a poničené sám opraví. Jak ale má přijít k člověku, který je zasažen hříchem, a proto se Bohu snaží skrývat? Jak se s ním má Bůh setkat, aby člověk byl uzdraven? Jak se má setkat s člověkem, který Pánu Bohu nedůvěřuje? Je to tu jako když duševně nemocný utíká před psychiatrem, který jediný mu může pomoci. Proto na toto setkání Boha s člověkem byla nutná patřičná příprava. Adam svůj hřích svádí na ženu, žena zase na ďábla pokušitele v podobě hada a tomu řekl Hospodin Bůh: „Protože jsi to udělal, bud zlořečený po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti zasáhne hlavu, zatímco ty zasáhneš jeho patu.“ Zde máme zaznamenáno tak zvané protoevangelium, první zvěst radosti, která zasvitla při tom všem neštěstí už prvním lidem.

Další přípravou je dlouhý a nenápadný Boží rozhovor s lidem vyvoleného národa a pak stvoření člověka, který z tohoto národa pochází, který Bohu důvěřuje, který je zdravý, který se před ním neschovává ani neutíká, který není stížen nemocí hříchu, člověka v původní rajske podobě. Tím člověkem se stala již v ráji předpověděná Matka Vykupitele, Panna Maria. Pán Bůh ji předem uchránil nemoci hříchu, který z lidstva sňal její Syn Ježíš Kristus, aby skrze ni mohl se Bůh setkat s lidstvem. Ona před ním neutíkala tak, jak ostatní lidé s tím známým: „Nebudu sloužit.“ V Panně Marii Bůh znovu uskutečňuje svůj plán o člověku k jeho obrazu, člověku, který je Božím dítětem a Božím přítelem. Jas jedinečné svatosti, kterým je Panna Maria od prvního okamžiku svého početí ozdobena, dostává zcela od Krista: byla vykoupena vznešenějším způsobem než jiní vzhledem k zásluhám jejího Syna. Víc než kteroukoli jinou stvořenou osobu ji nebeský Otec v Kristu „zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary.“ (Ef 1,3) V něm ji „vyvolil ještě před stvořením světa“, aby byla před ním svatá a

neposkvrněná v lásce. (Ef 1,4) Otcové východní tradice nazývají Matku Boží celou svatou, slaví ji jako nedotčenou jakoukoli poskvrnou hříchu, takřka modelovanou Duchem svatým a vytvořenou jako nové stvoření. Z Boží milosti potom Panna Maria zůstala po celý svůj život nedotčena jakýmkoli osobním hříchem.

Boží plán s námi lidmi se pak uskutečňuje i v každém z nás svatým křtem. Ale uchováváme v sobě jeho obraz opravdu? Dovolujeme mu uskutečnit jeho plán plně v našem životě? Nebo se mu navzdory očištění křtem znovu skrýváme ve svých hříších? Dnešní slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, je oslavou naplnění Božího plánu s jedním člověkem, s Pannou Marií. To ať je výzvou pro každého z nás, abychom naplňovali Boží plán s námi lidmi také my, každý jednotlivě!

NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE

Když Bůh stvořil člověka, učinil ze země tělo a vdechl mu nesmrtelnou duši, duši dal Bůh schopnosti, aby ho mohla poznat, milovat a plnit jeho vůli. To by stačilo pro přirozenou blaženost člověka. Bůh však chtěl víc, chtěl, aby člověk měl podíl v jeho božském životě, a proto dal člověku milost posvěcující čili nadpřirozený život. Tento dar dostali prarodiče i pro své potomky. Avšak naši prarodiče zhřešili a tím ztratili milost posvěcující. A ztratili ji nejen pro sebe, nýbrž i pro své potomky, tj. pro celé lidstvo. Svatý apoštol Pavel píše v listě Římanům (5, 12): „Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili.“ Promarní-li otec statek, ztratí jej pro sebe i pro všechny své potomky.

Církev roku 1854 slavnostně prohlásila jako článek víry, „že blahoslavená Panna Maria v prvním okamžiku svého početí byla zvláštní milostí a výsadou všemohoucího Boha pro zásluhu Ježíše Krista, Spasitele lidského pokolení, uchována každé poskvrny dědičného hříchu.“ Ze všech lidí jen dvě osoby byly již v prvním okamžiku početí dědičného hříchu prosty: Ježíš Kristus a Jeho Matka Panna Maria. Kristus byl toho hříchu prost jako božská Osoba, neboť božství a hřích se vylučují. Zcela jiná je svoboda Panny Marie. Ona byla podrobena jako všichni lidé závazku dědičného hříchu. I ona potřebovala vykoupení jako ostatní lidé, i ona byla vykoupěna, ale jiným způsobem než ostatní lidé. I my jsme byli zbaveni dědičného hříchu, a to na svatém křtu. Rozdíl je ten: My jsme propadli žaláři a z něho byli pak vysvobozeni. Panna Maria však dříve, než by upadla do žaláře a poroby, byla jí už napřed uchráněna. Kristus byl prost dědičného hříchu vlastním právem. Panně Marii se dostalo této ochrany ze zvláštní Boží milosti a dobroty. Protestanté nám vytýkají, že máme Pannu Marii za bohyni, která nepotřebovala vykoupení. To není pravda. I ona potřebovala Vykupitele. Svatý Augustin užívá pádného přirovnání: „Vidí-li lékař, že ti hrozí nemoc, a varuje tě zavčas, můžeš mu, uposlechněš-li a zůstaneš-li zdrav, říci: ‚Vysvobodil jsi mě z nemoci‘; nikoli z té, do které jsi již upadl, ale z té, do které

bys upadl.“

Až do dvanáctého století hlásají svatí Otcové, zvláště církve východní, jasně a určitě učení o Neposkvrněném početí Panny Marie. Jen několik příkladů: Origenes píše: „Ona nebyla hadovou lží oklamána, ani jeho jedovatým dechem nakažena.“ Podobně říká svatý Jan Damašský: „Blahoslavený Jáchyme a Anno, vám je veškeré tvorstvo zavázáno k díkům, neboť skrze vás přineslo Tvůrci dar ze všech darů nejvzácnější: totiž Matku čistou, která jediná byla hodná Tvůrce.“ Svatý Augustin praví o všeobecnosti dědičného hříchu: „Vyjímaje však blahoslavenou Pannu Marii, o které pro čest Páně nechci, aby se vůbec činila zmínka, kdykoli je řeč o hříchu.“ Svatý Efrém oslovuje Pána Ježíše: „Ty a tvoje matka jste jediní v každém ohledu krásní; neboť na tobě, Pane, není skvrny a na tvé Matce není chyby.“ Neutěšené byly poměry v první polovině předminulého století. Papež Pius IX. musel utéci ze svého vlastního státu a právě v této době se rozmáhala nadšená pro Neposkvrněnou Pannu tak, že papež povolal do Říma kardinály a biskupy a v pátek 8. prosince 1854 prohlásil slavnostně učení o Neposkvrněném Početí za článek víry. Byl to deštivý den. Sotva však papež domluvil, roztrhly se mraky a sluneční paprsek vnikl oknem do baziliky, jako by slunce spolu s věřícími skládalo hold Neposkvrněné.

Říká se vyznání víry.

PŘÍMLUVY

Předložme dnes naše prosby Bohu ve jménu té, kterou si vyvolil za Matku svého Syna Ježíše, ve jménu hříchem neposkvrněné Panny Marie:

Aby tvá Církev se ve svém smýšlení a jednání řídila příkladem láskyhodné Matky.

Aby náš národ se rád učil žít podle vzoru té, která je zrcadlem spravedlnosti.

Abychom se my všichni snažili o moudrý život po příkladu Panny Marie, Trůnu moudrosti.

Aby naši nemocní posilovali se důvěrou v přímluvu Panny Marie, Uzdravení nemocných.

Abychom se ve všech potřebách utíkali o pomoc k Panně Marii, Pomocnici křesťanů.

Pod ochranu tvou se utíkáme...

Nebo:

Děkujme Bohu za veliké skutky, které pro naši spásu učinil Bohorodičce Panně Marii, a prosme ho, aby nepřestával pečovat o svůj lid i o celý svět:

Bože, tys vyvolil dívku z Nazaretu, aby byla Matkou tvého Syna. Žehnej všem, kdo ho vyznávají jako svého Pána.

Ona svobodně přijala tvé vyvolení. Dej ducha moudrosti všem, kdo stojí před těžkým rozhodnutím.

Tys učinil Marii chrámem Ducha svatého a naplnil jsi ji svou milostí. Sešli i nám dary svého Ducha.

Maria byla zasnoubena s Josefem. Žehnej lásce všech, kdo se připravují na manželství.

Maria se pečlivě starala o svou rodinu v Nazaretě. Na její přímluvu pomáhej všem rodinám, aby žily v lásce a svornosti.

Maria i pod křížem zachovala víru ve tvá zaslíbení. Podepři ty, kdo ztratili naději.

Kristus svěřil všechny lidi pod ochranu své Matky. Na její přímluvu uzdrav nemocné, potěš zarmoucené, odpusť hříšníkům a dej všem spásu.

Neboť tys, Otče, naší jedinou nadějí; tvá je všechna moc i sláva na věky věků. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Na přímluvu Panny Marie, uchráněné od každé poskvrny, zbav nás, Bože, všech hříchů, abychom s čistým srdcem slavili oběť, která zahladila každou lidskou vinu. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

PREFACE

Maria neposkvrněná je počátkem a obrazem Církve

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávejme díky Bohu, našemu Otcí.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, a dnes abychom děkovali také za blahoslavenou Pannu Marii. Neboť tys nedopustil, aby ji poskvrnil hřích, tys ji naplnil svou milostí a v jejím čistém lůně jsi připravil důstojný příbytek pro svého Syna, našeho Spasitele, Beránka bez poskvrny, obětovaného za hřích světa. Ona je svatá a požehnaná mezi všemi ženami a zastává se nás u tvého trůnu. Ona je počátkem Církve a jejím obrazem: vždyť i Církev bude jednou přijata jako nevěsta krásná neposkvrněná. A proto tě chválíme a s anděly a všemi svatými zpíváme píseň o tvé slávě a voláme:

Svatý, svatý, svatý...

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ

Církev tě chválí a velebí, Maria, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, náš Bůh.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Prosíme tě, Bože, dej, ať léčivé působení této svátosti v nás zahojí rány té viny, od které byla tvou milostí uchráněna jediná Panna Maria. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.